

жешъ: азъ разрѣшавамъ въпроса между Бога и мене, нѣма какво да Го изкушавамъ, нѣма какво да се съмнѣвамъ въ Него, азъ Го познавамъ, нѣма какво да казвамъ: Господи, ако ме обичашъ, прати отгорѣ ангелитѣ да ме хванатъ! Какво научи Христосъ въ пустинята? Духътъ Му каза: „Ще дойде онзи, който изкушава хората“. Високото мѣсто на храма, това е гордостъта. Ние се гордѣемъ съ своитѣ къщи, съ своето богатство, съ своитѣ знания, съ своята сила. Дойде изкушителятъ и ти казва: „Ти си ученъ, ти си великъ, ти си пратенъ за спасителъ да носишъ великата култура“. Той ти прави по този начинъ инъекции, инжектира те. Азъ съмъ виждалъ тия спасители, свѣтътъ е пълненъ съ тѣхъ, но те не сж могли още и до сега да го спасятъ. Защо не могатъ да го спасятъ? Христосъ разбра това. Духътъ Му каза: „Ти нѣма да се подавашъ на тия слабости“.

Сега, като развивамъ тѣзи идеи, нѣкой ще кажатъ, че и този начинъ на живение не е правъ. Добрѣ, азъ правя едно научно възражение. Ако ние трѣбва да се установимъ върху извѣстни форми, ако трѣбва да ги възприемемъ и да считаме, че тѣ сж неизмѣняеми, питамъ тогава: защо природата не се спре върху първичнитѣ форми, които създаде и върху тѣхъ да прояви всичкия животъ, ами създаде този почти безконеченъ редъ отъ форми, докато дойде до човѣка? Защо създаде всички тия форми? — Тѣзи форми прѣдставляватъ училище, прѣзъ което е миналъ човѣшкия духъ. Тѣзи форми сж листата на една велика книга. Трѣбва да знаете, че всѣка форма има два начина на разбиране. Вие може да разглеждате, какво е